

Effia

– n.kaygısız · 31 Aralık 2011

kuzeyli bir yolcu
yitirince
gece saçlı
yıldızı
ağladı
effia..

suydu
effia
pırıl pırıl
dupduru bir su
akıverdi
karanlıklara
apansız
bir böğürtlen nasıl yeşerir
bir leylak
nasıl çiçek açar
düşünmeden..

belki
uzundu geceleri
gözlerini sarmıştı
vakitsiz bir
aydınlık.
biliyorsun
seni unutmaz
effia
döner dolaşır
tekrar uğrar
bahar yüzlü gülümsemene..

mavi bir kelebek
dudaklarında
bitmez tükenmez öyküler
seni

sevmiřti effia
cemreler
bulutlar
kadar
gölümse effia
ařkın en çok
gölümsemeye ihtiyacı var..

30/12/2011
ödemif